

שְׁפָתוֹב (משלי י) וְצַדִּיק יְסוּד עוֹלָם. וְכֻלָּם הוֹלְכִים וּמִתְפַּנְסִים לְאוֹתוֹ מְקוֹם שְׁנִקְרָא יָם, וְהוּא יָם הַחֲכָמָה. זֶהוּ שְׁפָתוֹב (קהלת א) כָּל הַנְּחָלִים הֹלְכִים אֶל הַיָּם וְגו'.

יָאם תֵּאמַר שְׁהָרִי מְגִיעִים לְמְקוֹם הַזֶּה וְלֹא שְׁבִים - כְּתוּב אַחַר כָּף, אֶל מְקוֹם שֶׁהַנְּחָלִים הֹלְכִים שָׁם הֵם שְׁבִים לְלֶכֶת, מִשּׁוּם שְׁאוֹתוֹ נִהַר לֹא פּוֹסֵק לְעוֹלָמִים. הֵם שְׁבִים, לְאִיזָה מְקוֹם הֵם שְׁבִים? לְאוֹתָם שְׁנֵי עֲמוּדִים, נֶצַח וְהוֹד. לְלֶכֶת, בְּצַדִּיק הַזֶּה, לְמַצַּא בְּרֻכּוֹת וְשִׂמְחָה. וְזֶהוּ הַסּוּד שְׁשָׁנִינוּ, (תהלים קד) לְוַיִּתֵּן זֶה יְצִרְתָּ לְשִׁחַק בּוֹ, זֶה צַדִּיק.

כְּלָם אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּן לְתַת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ. מִי זוֹ עֵתוֹ? (זו עתו של צדיק) זוֹ הַגְּבִירָה, שְׁנִקְרָאת עֵתוֹ שֶׁל צַדִּיק, וּמִשּׁוּם כָּף כְּלָם מִחֲפִים לְעֵתוֹ הַזֶּה. כָּל אֱלוֹי שְׁנַזְוֹנִים לְמִטָּה, מִמְּקוֹם זֶה נַזְוֹנִים, וְסוּד זֶה בְּאַרְנוֹ, (שם קמה) עֵינֵי כָל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ וְגו', כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ.

בֵּא רְאָה, בְּשַׁעֲהָ שֶׁהַכֹּל הַזֶּה מְבַשֵּׁם אֶת עֵתוֹ וּמִתְחַבֵּר עִמּוֹ, אֲזַי כָּל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּבְרֻכּוֹת, אֲזַי נִמְצָא שְׁלוֹם בְּעֵלְיוֹנִים וּבִתְחֻתוֹנִים, וּכְשֶׁגּוֹרְמִים רִשְׁעֵי הָעוֹלָם שְׁשָׁם לֹא נִמְצָאוֹת בְּרֻכּוֹת שֶׁל אוֹתָם הַנְּחָלִים, וְהַעֵת הַזֶּה יוֹנֶקֶת מִצַּד הָאַחַר, אֲזַי מִתְעוֹרְרִים דִּינֵים בְּעוֹלָם וְלֹא נִמְצָא שְׁלוֹם. וּכְשֶׁרוֹצִים בְּנֵי הָעוֹלָם לְהִתְבַּרֵּךְ, לֹא יוֹכֵלִים, אֲלֵא רַק עַל יְדֵי הַכֹּהֵן, כְּדֵי שִׁיעוֹרֵר אֶת הַכֹּהֵן שֶׁלּוֹ וְתִתְבַּרֵּךְ הַגְּבִירָה, וְיִמְצָאוּ בְּרֻכּוֹת בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

שְׁנִינוּ, בְּאוֹתָהּ שַׁעֲהָ שְׁעָה בְּקֶשׁ מִשָּׁה מִלְּפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא דָּבָר זֶה. אָמַר לוֹ, אִם בְּנֵי הָעוֹלָם יִשׁוּבוּ לְפָנֶיךָ, עַל יְדֵי מִי מִתְבַּרְכִּים? אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִי אֲתָה אוֹמֵר? ! דְּבַר אֶל אֶהְרֵן אַחִיךָ, שְׁהָרִי כִּדּוֹ מְסוּרוֹת הַבְּרֻכּוֹת לְמַעְלָה וּלְמַטָּה.

וְכַד בְּעָאן בְּנֵי עֲלָמָא לְאַתְבְּרָכָא, לֹא יְכַלִּין אֲלֵא עַל יְדֵא דְכֹהֲנָא, בְּגִין דִּיתְעַר כְּתָרָא דִּילִיָּה, וְתִתְבַּרֵּךְ מְטְרוֹנִיתָא, וְיִשְׁתַּכְּחוּ בְּרַכָּאן בְּכֹלְהוּ עֲלָמִין. תֵּאנָא, בַּהֲהִיא שַׁעֲתָא, בְּעָא מִשָּׁה קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מְלָה דָא, אָמַר לִיָּה, אִי בְנֵי עֲלָמָא יְתוּבוּן קַמָּךָ, עַל יְדֵי דְמֵאן מִתְבַּרְכָּאן. אָמַר לִיָּה קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלִי אֲתָ אוֹמֵר, דְּבַר אֶל אֶהְרֵן אַחִיךָ, דִּהָא בִּידֵיהּ מְסִירָאן בְּרַכָּאן לְעִילָא וְתֵתָא.

אַתְר דְּאַקְרִי יָם, וְהוּא יִמָּא דְחֲכָמָתָא, הַדָּא הוּא דְכְּתִיב, (קהלת א) כָּל הַנְּחָלִים הֹלְכִים אֶל הַיָּם וְגו'.

וְאִי תִימָא, דִּהָא מְטוֹ לְאַתְר דָּא, וּפְסָקִין, וְלֹא תִיבִין, לְבַתְר כְּתִיב, אֶל מְקוֹם שֶׁהַנְּחָלִים הֹלְכִים שָׁם הֵם שְׁבִים לְלֶכֶת, בְּגִין דִּהֵהוּא נִהָרָא לֹא פְסִיק לְעֲלָמִין. הֵם שְׁבִים, לְאֵן אַתְר שְׁבִים, לְאִינוּן תְּרִין קְיִימִין, נֶצַח וְהוֹד. לְלֶכֶת, בַּהֲאִי צַדִּיק, לְאַשְׁכַּחא בְּרַכָּאן וְחִידוֹ. וְהֵינּוּ רְזָא דְתַנְיִנָן, (תהלים קד) לְוַיִּתֵּן זֶה יְצִרְתָּ לְשִׁחַק בּוֹ, דָּא צַדִּיק. כְּלָם אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּן לְתַת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ.

מֵאן עֵתוֹ. (דָּא עֵתוֹ דְצַדִּיק) דָּא מְטְרוֹנִיתָא, דְּאַקְרִי עֵתוֹ דְצַדִּיק, וּבְגִין כָּף כְּלָהוּ מְחַפָּאן לְהֵאִי עֵתוֹ, כְּלָהוּ דְאַתְזָנָן לְתַתָּא, מֵאַתְר דָּא אַתְזָנָן, וְרְזָא דָא אוֹקִימָנָא, (תהלים קמה) עֵינֵי כָל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ וְגו' כְּמָה דְאוֹקִימָנָא.

תָּא חֲזִי, בְּשַׁעֲתָא דִּהֵאִי כָל, מְבַסֵּם לְעֵתוֹ, וּמִתְחַבֵּרָא עִמִּיהּ, כְּלָהוּ עֲלָמִין בְּחִידוֹ, כְּלָהוּ עֲלָמִין בְּבְרַכָּאן, כְּדִין שְׁלָמָא אֲשַׁתְּכַח בְּעֲלָאִי וְתַתָּאִי. וְכַד גְּרַמִּין חֲיִיבֵי עֲלָמָא, דְתִמְזָן לֹא אֲשַׁתְּכַחוּ בְּרַכָּאן דְּאִינוּן נְחָלִי, וְיִנְקָא, הֵאִי עֵת, מְסִטְרָא אַחְרָא, כְּדִין דִּינִין מִתְעַרְיָן בְּעֲלָמָא, וּשְׁלָמָא לֹא אֲשַׁתְּכַח.

וְכַד בְּעָאן בְּנֵי עֲלָמָא לְאַתְבְּרָכָא, לֹא יְכַלִּין אֲלֵא עַל יְדֵא דְכֹהֲנָא, בְּגִין דִּיתְעַר כְּתָרָא דִּילִיָּה, וְתִתְבַּרֵּךְ מְטְרוֹנִיתָא, וְיִשְׁתַּכְּחוּ בְּרַכָּאן בְּכֹלְהוּ עֲלָמִין. תֵּאנָא, בַּהֲהִיא שַׁעֲתָא, בְּעָא מִשָּׁה קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מְלָה דָא, אָמַר לִיָּה, אִי בְנֵי עֲלָמָא יְתוּבוּן קַמָּךָ, עַל יְדֵי דְמֵאן מִתְבַּרְכָּאן. אָמַר לִיָּה קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלִי אֲתָ אוֹמֵר, דְּבַר אֶל אֶהְרֵן אַחִיךָ, דִּהָא בִּידֵיהּ מְסִירָאן בְּרַכָּאן לְעִילָא וְתֵתָא.

וַיֹּאמֶר יי' אֶל מֹשֶׁה דַּבֵּר אֶל אֶהְרֹן אַחִיךָ וְאֵל יִבְא בְּכָל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ וְגו'. אָמַר רַבִּי אַבְא, זְמַנֵּין אֵית קָמִי קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, לְאַשְׁתַּכְחָא רַעְוֹן, וְלְאַשְׁתַּכְחָא בְּרַכָּאן, וְלִמְתַּבַּע בְּעוּתֵי, וְזְמַנֵּין, דְּרַעְוֹן לָא אֲשַׁתְּכַחוּ, וּבְרַכָּאן לָא מְזַדְמָנֵן, וְדִינֵין קִשְׁיִין מִתְעַרְיִין בְּעֵלְמָא. וְזְמַנֵּין דְּדִינָא תְּלִי. תָּא חֲזִי, זְמַנֵּין אֵית בְּשַׁתָּא, דְּרַעְוֹא אֲשַׁתְּכַח. וְזְמַנֵּין אֵית בְּשַׁתָּא, דְּדִינָא אֲשַׁתְּכַח. וְזְמַנֵּין אֵית בְּיַרְחֵי, דְּרַעְוֹא (דף נ"ח ע"ב) אֲשַׁתְּכַח בְּהוּ. וְזְמַנֵּין אֵית בְּיַרְחֵי, דְּדִינֵין אֲשַׁתְּכַחוּ, וְתִלְיִין עַל כֻּלָּא.

וְזְמַנֵּין אֵית בְּשַׁבּוּעֵי, דְּרַעְוֹן מִשְׁתַּכְּחֵן, וְזְמַנֵּין אֵית בְּשַׁבּוּעֵי, דְּדִינֵין מִשְׁתַּכְּחֵן בְּעֵלְמָא. וְזְמַנֵּין אֵית בְּיוּמֵי, דְּרַעְוֹא אֲשַׁתְּכַח בְּעֵלְמָא וְעֵלְמָא אֲתַבְּסָמָא. וְזְמַנֵּין אֵית בְּיוּמֵי דְּדִינֵין תִּלְיִין וּמִשְׁתַּכְּחֵן, וְאַפִּילוּ בְּשַׁעֲתֵי. וְעַל דָּא כְּתִיב, (קהלת ג) וְעַת לְכָל חִפְץ וְגו'. וְכְתִיב, (תהלים טט) וְאַנִּי תַפְלְתִי לָךְ וְגו'. וְכְתִיב, (ישעיה נה) דְּרִשׁוּ יי' בְּהַמְצָאוֹ. וְכְתִיב, (תהלים י) לָמָּה יי' תַעֲמוּד בְּרַחוּק תַעֲלִים לַעֲתוֹת בַּצָּרָה. וְכְתִיב, (ירמיה לא) מְרַחוּק יי' נִרְאָה לִי. וְזְמַנֵּין דְּאִיהוּ קְרוּב, דְּכְתִיב, (תהלים קמח) קְרוּב יי' לְכָל קוֹרְאָיו. בְּגִין כֶּף, וְאֵל יִבְא בְּכָל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ וְגו'.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, הָא אוֹקִימָנָא. מְלָה בְּעַתוֹ, וְהָכִי הוּא וְדָאִי, וְהָכָא אַתָּא קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְאַזְהָרָא לְאַהֲרֹן, דְּלָא יִטְעֵי בְּהוּא חוּבָא, דְּטָעוּ בְּנוֹי, דְּהָא הָאִי עֵת יְדִיעָא, בְּגִין כֶּף לָא יִטְעֵי לְחַבְרָא עֵת אַחְרָא, לְגַבֵּי מַלְכָּא. הָדָא הוּא דְכְתִיב, וְאֵל יִבְא בְּכָל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ. כְּלוּמַר, אַף עַל גַּב דִּיחְמֵי עֵידֵן, דְּאֲתַמְסַר בִּידָא אַחְרָא, לְאַתְנַהֲגָא עֵלְמָא, וְיִתְמַסַּר בִּידוּי לְיִיחַד בִּיהַ לְקַרְבָּא לִיהַ לְקוּדְשָׁא, דְּהָא אָנָּא וְשְׁמֵי

וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה דַּבֵּר אֶל אֶהְרֹן אַחִיךָ וְאֵל יִבְא בְּכָל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ וְגו'. אָמַר רַבִּי אַבְא, יֵשׁ זְמַנִּים לְפָנֵי הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנַמְצָאִים רְצוּנוֹת וְנַמְצָאוֹת בְּרֻכּוֹת וְלִבְקֵשׁ בְּקִשׁוֹת, וְלִפְעָמִים שְׂאִין נַמְצָאִים רְצוּנוֹת, וְאִין מְזַדְמָנוֹת בְּרֻכּוֹת, וְדִינִים הַקְּשִׁים מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. וְלִפְעָמִים שְׁהַדִּין תְּלוּי. בַּא רְאָה, יֵשׁ בְּשָׁנָה זְמַנִּים שְׁנַמְצָא רְצוֹן, וְיֵשׁ זְמַנִּים בְּשָׁנָה שְׁהַדִּין נַמְצָא וְתְלוּי. יֵשׁ זְמַנִּים בְּחֻדְשֵׁי שְׁהַרְצוֹן נַמְצָא בְּהֵם, וְיֵשׁ זְמַנִּים בְּחֻדְשֵׁי שְׁנַמְצָאִים דִּינִים, וְתְלוּיִים עַל הַכֹּל.

יֵשׁ זְמַנִּים בְּשַׁבּוּעוֹת שְׁרַצוּנוֹת נַמְצָאִים, וְיֵשׁ זְמַנִּים בְּשַׁבּוּעוֹת שְׁדִינִים נַמְצָאִים בְּעוֹלָם. וְיֵשׁ זְמַנִּים בְּיָמִים שְׁנַמְצָא רְצוֹן בְּעוֹלָם וְהַעוֹלָם מִתְבַּשֵּׂם. וְיֵשׁ זְמַנִּים בְּיָמִים שְׁהַדִּינִים תְּלוּיִים וְנַמְצָאִים, וְאַפְלוּ בְּשַׁעוֹת, וְעַל זֶה כְּתוּב (קהלת ג) וְעַת לְכָל חִפְץ וְגו'. וְכְתוּב (תהלים טט) וְאַנִּי תַפְלְתִי לָךְ וְגו'. וְכְתוּב (ישעיה נח) דְּרִשׁוּ ה' בְּהַמְצָאוֹ. וְכְתוּב (תהלים י) לָמָּה ה' תַעֲמוּד בְּרַחוּק תַעֲלִים לַעֲתוֹת בַּצָּרָה. וְכְתוּב (ירמיה לא) מְרַחוּק ה' נִרְאָה לִי. וְלִפְעָמִים שְׁהוּא קְרוּב, שְׁכְּתוּב (תהלים קמח) קְרוּב ה' לְכָל קוֹרְאָיו. מִשּׁוּם כֶּף, וְאֵל יִבְא בְּכָל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ וְגו'.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, הָרִי בְּאַרְנוֹ הַדְּבַר בְּעַתוֹ, וְכֶף הוּא וְדָאִי, וְכָאן הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאֵל הַזְּהִיר אֶת אֶהְרֹן שְׁלֵא יִטְעֵה בְּאוֹתוֹ חֲטָא שְׁטָעוּ בְּנוֹי, שְׁהָרִי הָעֵת הַזֹּאת יְדוּעָה, כְּדִי שְׁלֵא יִטְעֵה לְחַבְרָא עֵת אַחְרָת לְמַלְךְ. זֶהוּ שְׁכְּתוּב וְאֵל יִבְא בְּכָל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ. כְּלוּמַר, אַף עַל גַּב שְׁיִרְאָה זְמַן שְׁנַמְסַר לִיד אַחַר לְהַנְהִיג אֶת הָעוֹלָם וְיִמְסַר בִּידוֹ לִיחַד בּוֹ לְקַרְבוֹ לְקִדְשׁ, שְׁהָרִי אָנִי וְשְׁמֵי אֶחָד הוּא.

חד הוא. ובגניני כף, (ס"א לקרבא ליה לקודשא בריה הוא דהא האי עת ודיע, בגין כף) ואל יבא בכל עת אל הקדש. ואי בעי למנדע במה ייעול. בזאת. בזאת יבא אהרן אל הקדש. דהאי זאת, היא עת דאחידת בשמי, בהאי י', דרשימא בשמי, ייעול אל הקדש. (אבל) ואל יבא בכל עת.

תאנא אמר רבי יוסי כתיב (קהלת ג) את הפל עשה יפה בעתו האי מלה אוקמה בוצינא (ס"א בשמא) קדישא והכי הוא דתנינא את הפל עשה יפה בעתו והכי הוא ודאי. את הפל ודאי. עשה יפה בעתו, דא כדא, ולא יתערבון אחרנין בינייהו. בעתו ממש, ולא באהרא. בגיני כף, אזהרותא לאהרן, ואל יבא בכל עת אל הקדש. אבל במה ייעול. בזאת, במה דאוקימנא, דכתיב בזאת יבא אהרן אל הקדש. רבי אלעזר הוה יתיב קמי אבוה, אמר ליה, כתיב בכנישתא דקרח, (במדבר טו) ויאבדו מתוך הקהל, מאי ויאבדו. אלא כמה דכתיב, (ויקרא כג) והאבדתי את הנפש ההיא מקרב עמיה. (ס"א כתיב בגני אהרן ויקרא י) ותצא אש מלפני יי' ותאכל אותם ומתו. וכתיב בכנישתא דקרח ואש יצאה מאת יי' ותאכל את החמשים וקאתים איש סלקא דעתך דשקילין דא כדא) אמר רבי שמעון, שאני אינון בני אהרן, דלא כתיב בהו אבדה, כאינון דכנישתא דקרח, דכתיב בהו, ויאבדו מתוך הקהל. וכתיב, (במדבר יז) הן גוענו אבדנו כלנו אבדנו. לאכללא אינון דאקריבו קטרת בוסמין, מאתן וחמשין, דאתאבדו ודאי, ואלין לא אתאבדו.

אמר ליה כתיב, ואל יבא בכל עת אל הקדש. וכתיב, בזאת יבא אהרן אל הקדש. פיון דאמר, ואל יבא בכל עת, אמאי לא כתיב, במה זמנא ייעול. אמר ליה (רבי) אלעזר, הא יבא בכל עת, למה לא כתיב באיזה זמן יפנס? אמר לו (רבי) אלעזר, הרי נאמר, ודבר אחד הוא,

ומשום כף, (לקרב אותו להקדוש ברוך הוא, שהרי העת הזו ידועה. משום כף) ואל יבא בכל עת אל הקדש. ואם רוצה לדעת במה יפנס - בזאת. בזאת יבא אהרן אל הקדש. שהזאת הזו היא עת שאחונה בשמי, ביי' הזו שרשומה בשמי יפנס אל הקדש, (אבל) ואל יבא בכל עת.

שנינו, אמר רבי יוסי, כתוב (קהלת ג) את הפל עשה יפה בעתו. דבר זה בארו המגוריה (בשם) הקדושה, וכף הוא ששנינו, את הכל עשה יפה בעתו, וכף הוא ודאי. את הפל ודאי. עשה יפה בעתו, זה עם זה, שלא יתערבו אחרים ביניהם. בעתו ממש, ולא באהרן. משום כף אזהרה לאהרן, ואל יבא בכל עת אל הקדש. אבל במה יפנס? בזאת, כמו שבארנו, שכתוב בזאת יבא אהרן אל הקדש.

רבי אלעזר היה יושב לפני אביו. אמר לו, כתוב בעדת קרח, ויאבדו מתוך הקהל. מה זה ויאבדו? אלא כמו שכתוב, (במדבר טו) והאבדתי את הנפש ההיא מקרב עמיה. (כתוב בגני אהרן, שם י) ותצא אש מלפני ה' ותאכל אותם ומתו. וכתוב בעדת קרח, ואש יצאה מאת ה' ותאכל את החמשים וקאתים ומאתים איש. היעלה בדעתך ששקולים אלה פאלהו?) אמר רבי שמעון, שונים בני אהרן, שלא כתוב בהם אבדה פאותם של עדת קרח שכתוב בהם, ויאבדו מתוך הקהל, וכתוב (במדבר יז) הן גוענו אבדנו כלנו אבדנו. להכליל את אותם שהקריבו קטרת בשמים, מאתים וחמשין שאבדו ודאי, ואלה (נדב ואביהוא) לא אבדו. אמר לו, כתוב ואל יבא בכל עת אל הקדש. וכתוב בזאת יבא אהרן אל הקדש. פיון שאמר ואל יבא בכל עת, למה לא כתיב באיזה זמן יפנס? אמר לו (רבי) אלעזר, הרי נאמר, ודבר אחד הוא,

וזמן אחד הוא שידעו הפהנים.
אבל על מה שחטאו בניו רצה
להזהיר פאן, והרי זה נתבאר.
אמר לו, ואני פך סברתי, וכדי
לישב את הדבר רצייתי.

אמר לו, אלעזר בני, בא ראה,
כל הקרבנות וכל העולות נחת
הם לקדוש ברוך הוא, אבל לא
היתה נחת כמו הקטרת הזו,
שהקטרת היא מעלה מהפל,
ומשום פך היו מכניסים אותה
לפני ולפנים בלחש, והרי זה
נתבאר. ומשום פך לא נעשו כל
בני האדם בשאר הקרבנות
והעולות כמו בקטרת, שכל
העבודה של הקדוש ברוך הוא
פאן נקשרת ונקטרת יותר מהפל,
ולכן נקראת קטרת. והרי נאמר,
(משלי כו) שמן וקטרת ישמח לב.

פתח רבי שמעון ודרש, (שיר א)
לריח שמניך טובים וגו'. בפסוק
הזה הסתכלתי, וכך הוא: לריח,
מה זה לריח? ריח הקטרת שהוא
דק ומעלה ופנימי מהפל,
וכשעולה אותו הריח להתקשר
באותו שמן משחה של הנחלים
הנוכעים, מתעוררים זה עם זה
ונקשרים כאחד. ואז הם שמנים
טובים להאיר, כמו שנאמר לריח
שמניך טובים.

ואז מורק שמן מדרגה לדרגה
באותן הדרגות שנקראות השם
הקדוש. זהו שכתוב שמן תורק
שמך על פן עלמות אהבוך. מה
זה עלמות? כמו שבארנו
עולמות, עולמות ממש. דבר
אחר על פן עלמות אהבוך - כמו
שנאמר (תהלים מו) על עלמות שיר,
והפל אחד.

ובספרו של רב המנונא סבא
כתוב, מה זה עלמות? כמו
שנאמר (משלי לא) ותתן טרף לביתה
וחק לנערותיה. נערותיה אלו
העלמות. אהבוך, לברך את שמך ולזמר לפניך, ומשם יוצאות ברכות בכל התחוננים, ומתברכים

אתמר, ומלה חד הוא, וזמנא חד הוא הו
ידעי כהני. אבל על מה דחאבו בנוי, בעא
לאזהרא הקא, והא אתמר. אמר ליה, ואנא
הכי סבירנא, ובגין לאתיישבא מלה בעינא.
אמר ליה, אלעזר פרי תא חזי, כל קרבנין וכל
עלוון, נייחא הוא דקודשא בריך הוא,
אבל לא הוה נייחא, כמה דהאי קטרת, דקטרת
מעליא מפלא. ובגין פך, הוה מעלין ליה לגו
בגו, בלחישו. והא אתמר. ובגין פך, לא
אתענשו כל בני נשא בשאר קרבנין ועלוון
כמו בקטרת, דכל פולחנא דקודשא בריך הוא,
הקא אתקטר ואתקשר יתיר מפלא. ועל דא
אקרי קטרת. והא אתמר, (משלי כו) שמן וקטרת
ישמח לב.

פתח רבי שמעון ודרש, (שיר השירים א) לריח
שמניך טובים וגו'. האי קרא אסתפלנא
ביה, והכי הוא. לריח, מאי ריח. ריח דקטרת
דאיהו דקיקא ומעליא ופנימאה מפלא, וכד
סליק ההוא ריח לאתקשרא, בההוא משח
רבות דנחלי מבועא, אתערו דא בדא ואתקטרו
כחדא. וכדין אינון משחן טבאן לאנהרא.
כמה דאת אמר, לריח שמניך טובים.

וכדין אתרק משחא מדרגא לדרגא, באינון
דרגין דאקרון שמא קדישא, הדא הוא
דכתיב, שמן תורק שמך על פן עלמות אהבוך.
מאי עלמות. כמה דאוקימנא עלמות, עולמות
ממש, דבר אחר על פן עלמות אהבוך. כמה
דאת אמר, (תהלים מו) על עלמות שיר. וכלא חד.
ובספרא דרב המנונא סבא כתיב, מאי
עולמות. כמה דאת אמר, (משלי לא)

ותתן טרף לביתה וחק (דף נ"ט ע"א) לנערותיה.
נערותיה הני עלמות, אהבוך, לברכא שמך,
העלמות. אהבוך, לברך את שמך ולזמר לפניך, ומשם יוצאות ברכות בכל התחוננים, ומתברכים